

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 10C/124/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6414209320
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martin Štubniak
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2016:6414209320.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom samosudcom Mgr. Martinom Štubniakom v právnej veci navrhovateľa: O. P., X.. XX.XX.XXXX, L. P. Č.. XXX, P. L., v konaní právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., so sídlom Kuzmányho 29, Košice, IČO: 47 234 466, proti odporcovi: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, v konaní právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, v konaní o zaplatenie 1.689,44,- € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.689,44,- € s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 239,98,- € od 26.09.2014 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.288,72,- € od 26.09.2014 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 160,74,- € od 13.11.2014 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšku súd návrh navrhovateľa z a m i e t a.

III. Odporca je p o v i n n ý nahradiť navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia vo výške 562,13,- € ich zaplatením právneho zástupcovi navrhovateľa Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s. r. o., so sídlom Kuzmányho 29, Košice, IČO: 47 234 466, všetko v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným súdu dňa 24.07.2014 žiadal navrhovateľ uložiť odporcovi povinnosť zaplatiť sumu 1.528,70,- € s úrokom z omeškania vo výške 8,15 % ročne z tejto sumy od 15.07.2014 do zaplatenia. Návrh zdôvodnil tým, že s odporcom ako dlžník uzavrel dňa 01.04.2011 zmluvu o revolvingovom úvere, na základe ktorej malo dôjsť k poskytnutiu finančných prostriedkov vo výške 1.500,- €, no v skutočnosti dostal len sumu 1.248,25,- €. Nakoľko v predmetnej zmluve, ktorá mala charakter spotrebiteľského úveru absentovala doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru išlo o úver bezúročný a bez poplatkov a v dôsledku toho plnenie, ktoré odporcovi poukázal nad poskytnutú sumu 1.248,25,- € predstavuje bezdôvodné obohatenie sa odporcu na jeho úkor v žalovanej sume 1.528,70,- €.

Uznesením zo dňa 22.10.2014 č.k. 10C/124/2014-21 súd na návrh navrhovateľa pripustil zmenu žalobného návrhu tak, že odporca je povinný zaplatiť mu sumu 1.689,44,- € s úrokom z omeškania vo výške 8,15 % ročne od 15.07.2014 do zaplatenia. Návrh na zmenu navrhovateľ zdôvodnil tým, že po podaní žalobného návrhu omylom zaplatil odporcovi ešte dve splátky po 80,37,- €.

Odporca žiadal návrh zamietnuť potvrdiac, že na základe zmluvy o revolvingovom úvere č. 8200037132 bol navrhovateľovi poskytnutý úver vo výške 1.500,- € z čoho záväzok poskytnúť navrhovateľovi sumu

215,75,- € bol splnený započítaním s jeho záväzkom uhradiť službu dojednanú v úverovej zmluve a zvyšok v sume 1.284,25,- € bol navrhovateľovi poukázaný na účet. Údaj o trvaní zmluvy je obsiahnutý v čl. 9.1, kde sa uvádza uzavretie zmluvy na dobu neurčitú a konečná splatnosť úveru je zas uvedená v čl. 4.6 zmluvných dojednaní vzťahujúcich sa na uzavretú zmluvu. Vzniesol tiež námietku premlčania žalovaného nároku.

Na pojednávaní dňa 19.04.2016 súd prejednal a rozhodol vec v neprítomnosti riadne predvolaného odporcu s použitím ust. § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

Súd po vypočutí navrhovateľa a oboznámení účastníkmi predložených listinných dôkazov mal za preukázané (a nebolo to ani sporné), že účastníci konania uzavreli dňa 01.04.2011 úverovú (formulárovú) zmluvu č. 8200037132, ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru navrhovateľovi zo strany odporcu v sume 1.500,- €. Nebolo tiež sporným, že na základe tejto zmluvy navrhovateľ skutočne aj dostal sumu 1.284,25,- €.

Z hľadiska právneho posúdenia predmetnej úverovej zmluvy ide o spotrebiteľský úver podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorý v § 1 ods. 2 v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy určoval, že spotrebiteľským úverom je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Odporca mal pri uzavretí zmluvy postavenie veriteľa (dodávateľa) podľa § 2 písm. b) cit. zákona a navrhovateľ postavenie spotrebiteľa podľa § 2 písm. a) cit. zákona.

Okrem iných náležitostí zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy vyžadoval v ust. § 9 ods. 2, aby v zmluve o spotrebiteľskom úvere bola uvedená doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f). Ich absenciu v zmluve § 11 ods. 1 písm. a) cit. zákona v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy sankcionoval bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou spotrebiteľského úveru.

Súdu predložená úverová zmluva uzavretá navrhovateľom a odporcom túto náležitosť neobsahuje. Odporca síce poukazoval na čl. 9.1, no tento zmluvný článok obsahuje len dojednanie ohľadne spracovania osobných údajov. V zmluve sa síce v čl. 7 a čl. 13 uvádza, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú aj zmluvné dojednania na zadnej strane zmluvy, no nič také sa na zadnej strane zmluvy nenachádza. Z hľadiska poradia číslovania jednotlivých zmluvných článkov je totiž zmluva tvorená lícnou stranou na ktorej sa nachádzajú identifikačné údaje zmluvných strán a údaje o úvere (výška, splatnosť) a rubovou (teda zadnou stranou), na ktorej ale nie sú obsiahnuté žiadne zmluvné dojednania obsahujúce dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru. Na tomto mieste súd len poznamenáva, že dôkaz označený ako zmluvné dojednanie zmluvy o revolvingovom úvere mal súd od odporcu k dispozícii až po vyhlásení rozsudku vo veci, no z neho je zrejmé, že nielenže tento nie je podpísaný ani jednou zmluvnou stranou, čím sa nemohli stať tieto dojednania súčasťou zmluvy, ale ani v nich sa v čl. 4.5 (nie 4.6) nenachádza termín konečnej splatnosti úveru. Je tu uvedené len to, že deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru.

Pokiaľ odporca v podstate poukazoval aj na to, že navrhovateľ si ako spotrebiteľ mohol termín konečnej splatnosti úveru vypočítať sám na základe údajov uvedených v zmluve (kde je uvedený počet splátok 42 splatných prvého dňa v mesiaci), je treba povedať, že zákonodarca stanovil náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere (v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.) práve preto, aby spotrebiteľ ako slabšia strana právneho vzťahu si nemusel základné parametre úveru dovodzovať zo zmluvných ustanovení v drvivej väčšine koncipovaných veriteľom (ktorý má ako aj v prejednávanom prípade súčasne postavenie dodávateľa podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka) zorientovaného vzhľadom na svoje profesijné zameranie v úverovej problematike. Súd sa pritom nestretol vo svojej činnosti ani s jediným prípadom, že by práve dlžník spotrebiteľ koncipoval zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Preto bolo na odporcovi, aby priamo v zmluve uviedol úplne jednoduchý údaj o tom, ktorý konkrétny deň je dňom konečnej splatnosti úveru a pokiaľ tak neurobil, táto skutočnosť nemôže ísť na vrub navrhovateľa ako spotrebiteľa. Už len ad absurdum možno uviesť, že prijímúc takúto argumentáciu odporcu by si navrhovateľ mohol podľa parametrov úveru vypočítať sám aj RPMN, či zistiť si priemernú hodnotu RPMN v prípade ich absencie v zmluve, pričom právna úprava náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. bola zameraná práve na to, aby všetky relevantné údaje vzťahujúce sa na úver spotrebiteľ

našiel v zmluvnom texte a nemusel sa len domnievať, či pátrať, aký úver a za akých podmienok si to vlastne zobral.

Súd nevypočul finančnú agentku, ktorej výsluch navrhol odporca, nakoľko tento dôkaz by nemohol zmeniť nič na tom, že účastníkmi uzavretá zmluva nemá všetky stanovené náležitosti.

Nakoľko teda zmluva neobsahuje podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. dobu jej trvania a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, úver, ktorý odporca dal navrhovateľovi bol podľa § 11 ods. 1 písm. a) cit. zákona v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy bezúročný a bezpoplatkov. Odporcovi vzhľadom na bezpoplatkovosť úveru nevznikol nárok ani na započítanú sumu 215,75,- €, lebo táto predstavovala tiež poplatok za „službu“ spočívajúcu v možnosti odkladu úverových splátok.

Podľa dokladu zo systému odporcu (č.l. 60 spisu) navrhovateľ uhradil na základe zmluvy odporcovi doteraz celkovo 37 splátok po 80,37,- €, čo je spolu 2.973,69,- €, pričom v skutočnosti dostal len sumu 1.284,25,- €. Rozdiel predstavuje žalovanú sumu 1.689,44,- € a je povinnosťou odporcu vydať toto bezdôvodné obohatenie navrhovateľovi s poukazom na § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorý určuje, že kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať, pričom podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka platí, že bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu.

V rozsahu rozdielu medzi uvedenými sumami sa odporca na úkor navrhovateľa bezdôvodne obohatil a má povinnosť toto bezdôvodné obohatenie vydať podľa § 456 Občianskeho zákonníka (ďalej lež „OZ“), podľa ktorého sa predmet bezdôvodného obohatenia musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.

Súd sa však musel zaoberať námietkou premlčania, ktorá bola vznesená zo strany odporcu.

Podľa § 100 ods. 1 OZ sa právo premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v zákone ustanovenej (§ 101 až § 110 OZ), pričom na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 107 ods. 1 a 2 OZ, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

V prípade premlčania práva na vydanie bezdôvodného obohatenia je potrebné rozlišovať subjektívnu a objektívnu premlčaciu dobu. Kým dvojročná subjektívna premlčacia doba plynie od okamihu, keď sa oprávnený skutočne dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia sa na jeho úkor a o subjekte, ktorý sa bezdôvodne na jeho úkor obohatil (nie je rozhodujúce, že oprávnený mal možnosť dozvedieť sa tieto skutočnosti už skôr), pri objektívnej premlčacej dobe plynie premlčacia doba práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia odo dňa keď k bezdôvodnému obohateniu došlo. Táto je trojročná a v prípade úmyselného bezdôvodného obohatenia je premlčacia doba desaťročná.

Podľa listu odporcu zo dňa 16.02.2016 a pripojeného prehľadu (č.l. 61 a 62 spisu) navrhovateľ uhradil odporcovi odo dňa 21.11.2011 do súčasnosti sumu 2.254,21,- €, teda viac než žalovaných 1.689,44,- €. Preto objektívna trojročná premlčacia doba počítaná od uvedeného dňa do podania žaloby dňa 24.07.2014 ohľadne sumy 1.528,70,- €, resp. do dňa podania zmeny návrhu dňa 07.10.2014 (č.l. 15 spisu), neuplynula.

Subjektívna premlčacia doba plynie nie odo dňa, kedy sa mohol oprávnený dozvedieť o tom, že sa na jeho úkor niekto bezdôvodne obohatil, ale počíta sa odo dňa, kedy sa skutočne dozvedel o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto zaň zodpovedá. Judikatúra ohľadne plynutia subjektívnej premlčacej doby práva na vydanie bezdôvodného obohatenia (viď napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/67/2011, publikované v Zbierke rozhodnutí pod č. 22/2013) uvádza, že oprávnený sa dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa na jeho úkor obohatil vtedy, keď skutočne preukázateľne zistí skutkové okolnosti, na základe ktorých môže podať žalobu o vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, t.j. keď nadobudne vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia a o osobe obohateného a to bez ohľadu na to, že sa o týchto skutočnostiach mohol dozvedieť aj skôr.

V tomto smere nebolo preukázané ani výpoveďou navrhovateľa, že by vedel o bezdôvodnom obohatení sa odporcu skôr než udelil plnomocenstvo na svoje zastupovanie v tomto konaní právneho zástupcoví, k čomu došlo dňa 30.06.2014. Iný dôkaz ohľadne subjektívnej vedomosti navrhovateľa označený ani predložený súdu nebol. Preto dvojročná subjektívna premlčacia doba navrhovateľovi do podania žalobného návrhu neuplynula, pričom treba poznamenať, že tento si v podstate zrejme ani po podaní žaloby neuvedomil, že dochádza k bezdôvodnému obohateniu, keď ešte aj po podaní žalobného návrhu uhradil odporcovi dve splátky.

Z uvedených dôvodov námietka premlčania vznesená odporcom nebola dôvodná.

Pri rozhodovaní o uplatnenom úroku z omeškania sa súd riadil právnou úpravou úrokov z omeškania obsiahnutou v § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Zb. (ďalej len „nariadenie“) v znení účinnom od 01.01.2009 do 31.01.2013 vzhľadom na prechodné ust. § 10c uvedeného nariadenia, resp. § 3 nariadenia pokiaľ išlo o plnenie poskytnuté navrhovateľom odporcovi po 01.02.2013. Prechodné ustanovenie § 10c cit. nariadenia určuje, že ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa prehľadu na čl. 62 spisu navrhovateľ z priznaného plnenia do 31.01.2013 splnil odporcovi sumu 239,98,- €. Výška úrokov z omeškania sa preto spravuje úpravou platnou do 31.01.2013. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia v znení účinnom od 01.01.2009 do 31.03.2013 bola výška úrokov z omeškania o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Potom v období od 28.03.2013 do 19.08.2014 uhradil 1.288,72,-€ a napokon po podaní žalobného návrhu (ako to vyplýva z porovnania dokladov o zaplatených splátkach na čl. 6 a čl. 60 spisu) sumu 160,74,- €. Výška úroku z omeškania je preto podľa § 10c a § 3 nariadenia v znení účinnom od 01.02.2013 o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Do omeškania so zaplatením sumy 1.528,70,- € sa odporca dostal podľa § 563 OZ v spojení s § 41 ods. 3 O.s.p. dňom nasledujúcim po dni doručenia opisu žalobného návrhu, ktorý prevzal dňa 25.09.2014. Čas plnenia totiž nebol určený právnym predpisom, rozhodnutím súdu ani dohodou účastníkov. Preto od nasledujúceho dňa 26.09.2014 má navrhovateľ nárok na úrok z omeškania až do zaplatenia vo výške 8,05 % ročne (0,05 % ako základná úroková sadzba ECB platná ku dňu 26.09.2014 + 8 percentuálnych bodov) zo sumy 239,98,- €. Takisto odo dňa 26.09.2014 má navrhovateľ právo na úrok z omeškania až do zaplatenia vo výške 5,05 % ročne (0,05 % ako základná úroková sadzba ECB platná ku dňu 26.09.2014 + 5 percentuálnych bodov) zo sumy 1.288,72,- €. Napokon súd priznal navrhovateľovi aj úrok z omeškania zo sumy 160,74,- €. Do omeškania s jej zaplatením sa odporca dostal tiež podľa § 563 OZ v spojení s § 41 ods. 3 O.s.p. dňom nasledujúcim po dni doručenia zmeny žalobného návrhu zo dňa 07.10.2014, ktorý prevzal dňa 12.11.2014. Preto od nasledujúceho dňa 13.11.2014 má navrhovateľ právo na úrok z omeškania až do zaplatenia vo výške 5,05 % ročne (0,05 % ako základná úroková sadzba ECB platná ku dňu 13.11.2014 + 5 percentuálnych bodov) zo sumy 160,74,- €. V prevyšujúcej časti úrokov z omeškania súd návrh zamietol.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, nakoľko navrhovateľ bol neúspešný len v pomerne nepatrnej časti úrokov z omeškania. Súd mu preto priznal plnú náhradu trov konania voči odporcovi za nasledovné účelne vynaložené úkony právnej pomoci (v hodnote ním uplatnenej):

- príprava a prevzatie zastúpenia dňa 30.06.2014 v čiastke 71,37,- € (pri základe určenom podľa § 9 ods. 1 a § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov (ďalej len „vyhláška“)) + 8,04,- € režijný paušál (§ 16 ods. 3 cit. vyhlášky),
- spísanie žaloby 23.07.2014 v čiastke 71,37,- € + 8,04,- € režijný paušál,
- zastupovanie na pojednávaní dňa 22.10.2014 v čiastke 71,37,- € + 8,04,- € režijný paušál,
- zastupovanie na pojednávaní dňa 04.02.2015 (ktoré bolo odročené bez prejednávania veci) v čiastke 17,84,- € + 8,39,- € režijný paušál,
- zastupovanie na pojednávaní dňa 27.03.2015 v čiastke 71,37,- € + 8,39,- € režijný paušál,
- zastupovanie na pojednávaní dňa 27.03.2016 v čiastke 71,37,- € + 8,58,- € režijný paušál,

- zastupovanie na pojednávaní dňa 19.04.2016 (na ktoré sa právny zástupca dostavil len v čase tesne pred vyhlásením rozsudku) v sume 35,69,- € (§ 13a ods. 4 vyhlášky) + 8,58,- € režijný paušál, čo je na trovách právneho zastúpenia celkovo 468,44,- €, plus 20 % DPH, spolu 562,13,- €. Súd nepriznal navrhovateľovi uplatnené náhrady za cestu právneho zástupcu na pojednávania a s tým súvisiacu náhradu za stratu času, nakoľko prostriedky vynaložené na presun advokáta (či jeho koncipienta) z Košíc do Žiaru nad Hronom a späť (čo je spolu viac než 450 km) v situácii kedy v mieste prebiehajúceho súdneho konania a blízkom okolí pôsobí množstvo advokátov, nie sú účelne vynaloženými nákladmi na uplatňovanie práva tak ako to má na mysli ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Navrhovateľ ako osoba bývajúca v obvode tunajšieho súdu si zvolila na svoje právne zastúpenie advokáta v podstate z takmer opačného konca republiky a preto si musí trovy s tým spojené znášať zo svojho. Podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku je odporca povinný zaplatiť prisúdenú náhradu trov právneho zástupcovi navrhovateľa.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, písomne vo vyhotovení trojmo na tunajší súd.

V odvolaní musí byť uvedené, kto ho robí, ktorému súdu je určené, ktorej veci sa týka, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup okresného súdu považuje za nesprávny, čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť), uviesť dátum a podpis. Odvolanie treba predložiť v troch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy,
- d) súd prvého stupňa dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam na základe vykonaných dôkazov,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a - sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p., odvolateľ bez svojej viny nemohol predložiť alebo označiť dôkazy do rozhodnutia súdu prvého stupňa),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na exekúciu podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok, v znení neskorších predpisov.